

KJBS, FF UK

Oponentský posudek Doc. PhDr. Alenka Jensterle-Doležalové, CSc.

Diplomová práce. Bc. Leoš Soustružník: Slovinska hudba v Praze. Recepce slovinských skladatelů, dirigentů a interpretů mezi lety 1900-1939. Praha 2015. Vedoucí práce: PhDr. Milada Nedvědová, PhD. S. 312

Kolega Leoš Soustružník ve svém díle **Slovinská hudba v Praze. Recepce slovinských skladatelů, dirigentů a interpretů mezi lety 1900-1939** sepsal velmi rozsáhlou diplomovou práci (312 s.), ve které se věnuje problematice slovinské hudby v Praze v určitém časovém rozmezí. (Název práce je trochu matoucí, protože - jak já rozumím - se autor zabývá slovinskou hudbou a hudebníky v českém prostředí, ne jen v Praze?)

Práce se věnuje kulturním stykům mezi dvěma národy v oblasti hudby, což má samo o sobě průkopnický rys: v této oblasti existuje jen málo studií v českém prostředí a i tyto vznikly v poslední době (K. M. Nedvědová, P. Weiss, M. Barba).

Při psaní kandidát využil různé dobové prameny a literaturu, zdroje z časopisů a archivních složek, také pracoval s aktuálně dostupnými archiváliemi v českém a slovinském prostředí. Obraz recepce je skoro úplný. Ne všechno bylo dostupné: některé složky (na příklad programy koncertů) se nezachovali – a i tyto události se mu většinou podařilo zrekonstruovat. Materiál doplnil také informacemi, které dostal ve svém pobytu ve Slovinsku, kde například zpracoval chybějící údaje v Hudebním oddělení Národní a univerzitní knihovny v Lublaně.

Práce je rozdělená do osmi částí. Dvě hlavní části (mezi roky 1848 a 1918 a 1919 a 1939) se skládají z různých kapitol. Rozdělení na dva časové úseky se jeví jako nutné. Jak správně konstatoval pan Soustružník na začátku své práce, obraz recepce se v první polovině 20. století totiž změnil kvůli velkým historickým změnám: v prvním období Slovinci a Češi ještě žili ve společné habsburské monarchii, druhá zachycuje vztahy mezi Československo republiku a Královstvím Jugoslávie.

Práce na materiálu byla velmi časově náročná a ukazuje velkou míru trpělivosti a péle. Na konci každé základní části se nachází kapitola „Sumarizace výsledku analýzy“, kde kandidát

podává poznatky v grafické podobě a s tabulkami. Zde mi chyběla písemná analýza poznatků, dedukce výsledků pod tabulkami, i když „tabulky často mluví sami pro sebe“.

Kandidát události sleduje v časovém horizontu. Moje připomínka je: proč některé události vynechal a napsal, že bližší informace se najdou na příklad v „Sdružení pro soudobou hudbu Přítomnost“ (s. 137). Byly tyto události méně významné? Zde se nabízí otázka, podle jakého klíčů vybíral události? Nerozumím také, jak to je s překlady názvů slovinských písní, které někde chybí? Překlady jsou někdy špatné. Jsou to dobové překlady? Objevují se i chyby v psaní slovinských slov (správně Škrjanček žvrgoli, V Gorenjsko oziram se ..., s. 179).

Zvláštní část diplomové práce tvoří informace o slovinských a jihoslovanských hudebnících a hudebních tělesech zmíněných v práci: slovník lidí a institucí, umístěn před závěrem, což se jeví jako velmi přínosné pro snadnou orientaci v textů, kde je hodně informací.

V závěreční části předkládá kopie plakátů a programy koncertů. Bohužel jsou některé kopie špatně čitelné.

Na konec musím konstatovat, že se autorovi opravdu podařilo do jisté míry zmapovat přehled recepce hudebních skladeb slovinských skladatelů, interpretů a místo českých studentů v určitém období. V jeho stručném závěru se pro oblast zkoumání česko-slovinských vztahů jeví jako velmi přínosné jeho zjištění, že se situace po první světové válce změnila. V prvním období byla slovinská hudba v české kultuře jen sporadická a nezanechala trvalé stopy, v druhém období, cituji: „Zájem o slovinskou, podobně i o jihoslovanskou nebo jugoslávskou hudbu z řad českých interpretů byl v meziválečném období nebyvale velký“ (s. 240). České a slovinské umělce spojovalo přátelství a profesionální zájem.

Přínos práce je také její přesah: práce ve svém záměru ukázat jen jednu problematiku přesahuje oblast hudebních vztahů. Na pozadí vlivu a recepci slovinské hudby v českém prostředí se rýsuje obecný obraz české kultury a i obraz prolínání slovinské a jugoslávské kultury s českou v období před druhou světovou válkou (mezikulturní vztahy jako obohacení národní kultury). Skoro „idylické vztahy“ mezi slovinským (jugoslávským) a českým prostředím bohužel pak jen několik let později v socialismu zažili tragický spád.

Diplomová práce kolegy Soustružníka dalece přesahuje požadavky na diplomovou práci. Je napsaná s velkým nadšením a trpělivostí. S ohledem na specificky historický přístup k práci, který vyžaduje hodně erudice a pilné práce v archivech a knihovnách, můžeme konstatovat, že pan Soustružník to zvládl se ctí.

Práci hodnotím jako velmi kvalitní a doporučuji ji k obhajobě.

Doc. PhDr. Alenka Jensterle-Doležalová, CSc.

Praha 29. 8. 2015